



Na počátku 20. století ještě neexistovalo slovo, které by pojmenovalo etnické čistky namířené proti jednomu národu. Osudem Arménů žijících v Turecku v roce 1915 bylo uvést ho do povědomí lidstva.

Na strategické náhorní plošině na jih od Kavkazu mezi Kaspickým a Černým mořem, na křižovatce říší, obchodních cest a nájezdů, žili Arméni téměř tři tisíce let. Neustálé dělení jejich země mezi uchvatitele jim přineslo ztrátu nezávislosti a předznamenalo tragédii, která v letech 1915 až 1916 zahubila dvě třetiny jejich komunity žijící v turecké Anatolii. Bylo tehdy zabito téměř půl druhého milionu Arménů. Ti, kteří přežili, uprchli do ciziny a usadili se v Palestině, Sýrii, Libanonu, ve Spojených státech, v Řecku a ve Francii a vytvořili početnou arménskou diasporu. Na počátku 20. století ještě neexistovalo slovo, které by kvalifikovalo etnické čistky. Termín genocida se stal součástí mezinárodního práva až v roce 1948. Arménská agonie, která se odehrála o tři desetiletí dříve, byla první velkou tragédií, při níž byl téměř vyhlazen jeden národ.